„MERONI & C.,
INDUSTRIE METALLURGICHE,
SOCIETÀ PER AZIONI"

TEGEN

HOGE AUTORITEIT

VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP
VOOR KOLEN EN STAAL

ZAAK No. 9-56

Vonnis van het Hof

van 13 juni 1958

Procestaal: Italiaans

SAMENVATTING VAN HET VONNIS

1 – Procedure — Beroep tot nietigverklaring — Exceptie van onwettigheid — Strekking van artikel 36 van het Verdrag

Artikel 36, derde alinea, van het Verdrag houdt niet een bijzondere bepaling in, welke slechts van toepassing zou zijn in geval van geldstraffen of dwangsommen, doch veeleer een algemeen beginsel hetwelk, daar het toepasselijk moet worden verklaard op het bijzondere geval van een beroep in volle omvang, in dit artikel nog eens bijzonder wordt onderstreept. De uitdrukkelijke vermelding in dit artikel sluit niet uit dat ditzelfde beginsel mede wordt toegepast op gevallen, ten aanzien waarvan het niet uitdrukkelijk wordt genoemd (Artikelen 33 en 36 van het Verdrag).

2 – Procedure — Beroep tot nietigverklaring — Exceptie van onwettigheid — Vernietiging van de individuele uitvoeringsbeschikking — Gevolgen

De onregelmatigheid van de algemene beschikking, waarop een individuele beschikking berust, kan slechts de vernietiging van de individuele beschikking tot gevolg hebben.

3 – Procedure — Beroep tot nietigverklaring — Exceptie van onwettigheid — Vernietiging van de individuele uitvoeringsbeschikking — Middelen tot nietigverklaring

De eisende partij mag met de vier in de eerste alinea van artikel 33 genoemde middelen de regelmatigheid betwisten van de algemene beschikking, waarop de bestreden individuele beschikking berust (Artikel 33 van het Verdrag).

4 – Beschikkingen van de Hoge Autoriteit — Motivering — Omvang van de motiveringsplicht

De krachtens artikel 92 van het Verdrag door de Hoge Autoriteit genomen beschikkingen moeten een nauwkeurige en gedetailleerde berekening bevatten van alle afzonderlijke posten der schuldvordering, waartoe bedoelde beschikkingen de executoriale titel vormen; slechts een zodanige berekening kan rechterlijke controle mogelijk maken (Artikelen 15 en 92 van het Verdrag).

5 – **Beschikking van de Hoge Autoriteit — Motivering — Omvang van de motiveringsplicht in het bijzondere geval van een aanslag van ambtswege**

De beschikking van de Hoge Autoriteit had er melding van moeten maken, dat de door het Vereveningsfonds voor Ingevoerd Schroot gevorderde bedragen op een schatting berusten; zij had naar de teksten moeten verwijzen, waaraan het Fonds de bevoegdheid ontleent tot een aanslag van ambtswege over te gaan; zij had de debiteur in de gelegenheid moeten stellen kennis te nemen van de wijze waarop zijn schuld wordt berekend (Artikelen 15 en 92 van het Verdrag).

6 – **Plicht tot openbaarmaking en beroepsgeheim**

In het onderhavige geval kunnen niet als geheim — in de zin van artikel 47 van het Verdrag — worden beschouwd die inlichtingen, welke werden ingewonnen door coöperatieve organisaties, waarvan een belangrijk aantal der betrokken ondernemingen lid is; deze inlichtingen worden derhalve niet door het beroepsgeheim gedekt en de bepalingen der artikelen 5 en 47 met betrekking tot hun publikatie zijn toepasselijk (Artikelen 5 en 47 van het Verdrag).

7 – **Aanslag van ambtswege en voorlopige schatting**

Iedere procedure met betrekking tot het opleggen van aanslagen van ambtswege en het doen van voorlopige schattingen behoort aan nauwkeurig omschreven regelen te worden onderworpen, zodat iedere willekeur uitgesloten en controle op de gebezigde gegevens mogelijk is.

8 – **Delegatie van bevoegdheden — Omvang**

Het delegerende gezag kan aan het gedelegeerde gezag geen bevoegdheden overdragen, welke ruimer zijn dan die welke eerstgenoemd gezag zelf aan het Verdrag ontleent (algemeen beginsel).

De bevoegdheid van de Hoge Autoriteit om de in artikel 53 bedoelde financiële voorzieningen goed te keuren of zelf in te stellen, houdt derhalve voor haar mede het recht in, zulks evenwel onder de door de Hoge Autoriteit te stellen voorwaarden en onder haar toezicht, bepaalde bevoegdheden te delegeren aan privaatrechtelijke instellingen, welke een eigen rechtspersoonlijkheid en eigen bevoegdheden bezitten.

Zodanige overdracht mag echter slechts uitvoerende bevoegdheden tot voorwerp hebben, welke nauwkeurig zijn omschreven en die in haar uitoefening geheel aan de controle van de Hoge Autoriteit zijn onderworpen (Artikelen 3, 53 en 65 van het Verdrag).

9 – Delegatie van bevoegdheden — Noodzaak van een uitdrukkelijk daartoe gegeven beschikking

Delegatie van bevoegdheden wordt niet verondersteld; zelfs wanneer het delegerende gezag daartoe de bevoegdheid bezit, dient het een beschikking te geven, waarbij de bevoegdheden uitdrukkelijk worden gedelegeerd.

10 – Delegatie van bevoegdheden — Discretionnaire bevoegdheid

Wordt een discretionnaire bevoegdheid overgedragen aan andere gezagsorganen dan die welke krachtens het Verdrag tot de uitoefening daarvan en het toezicht daarop zijn geroepen — uiteraard binnen het kader van de aan elk dier organen toekomende bevoegdheden — dan betekent zulks een inbreuk op de waarborg, welke in het in artikel 3 vastgelegde evenwicht der bevoegdheden ligt opgesloten (Artikel 3 van het Verdrag).

11 – Delegatie van bevoegdheden — Vetorecht van het delegerende gezag

Door haar permanente vertegenwoordiger bij de Brusselse instellingen de bevoegdheid toe te kennen ieder besluit aan de goedkeuring van de Hoge Autoriteit te onderwerpen, behield zij zelf niet voldoende bevoegdheden, zodat de in Beschikking No. 14-55 neergelegde delegatie niet kan worden geacht binnen de hierboven aangegeven grenzen gebleven te zijn.